

Joanna Zawadzka

"Jak czytać utwory fabularne",
Wincenty Grajewski, Warszawa 1980
: [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 24/3 (81), 174

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ GRAJEWSKI Wincenty: Jak czytać utwory fabularne. Warszawa 1980, WP, ss.-180, zł 35,-

Praca popularyzująca sposób interpretacji prozy z punktu widzenia wzajemnych uzależnień i oddziaływań wiedzy i wyobraźni w konstrukcji tekstu fabularnego. Dla udokumentowania przedstawionych tez autor analizuje siedem wybranych opowiadań (A.E. Poego, E.T.A. Hoffmanna, H. Jamesa, R. Jaworskiego, B. Schulza). Druga część książki zawiera refleksje z lektur prac teoretycznoliterackich Proppa i Barthesa, podsumowane propozycją "psychosocjologii opowiadania".

BP/81/7

J.Zaw.

/I/ GUILLERAGUES DE LA VERGNE Gabriel Joseph de: Listy portugalskie. Tłum. i wstęp D. Danek. Warszawa 1980, PIW, ss. 85, zł 20,-

Wstęp zawiera refleksje na temat teorii powieści współczesnej "Listom", zwłaszcza zaś powieści epistolarnej. Autorka zwraca uwagę na nowatorstwo utworu w porównaniu z ówczesną produkcją powieściową. Nowatorstwo owo upatruje przede wszystkim w braku komentarza odautorskiego - fabułę tworzy monolog bohaterki. Zabieg ten pojawi się znacznie później - w "Cierpieniach młodego Werthera" Goethego. Nowy przekład podaje po raz pierwszy polskiemu czytelnikowi niezmienną w stosunku do oryginału wersję "Listów" oraz informacje o nie ustalonym dotąd autorze zbioru.

BP/81/8

J.Zaw.